

வகுப்பறைச் சாரல்கள்

அழகிய தூரல்களாய்....

நவீன் ராஜ் தங்கவேல்

உள்ளடக்கம்

1. எந்தன் கல்லூரி
2. முந்தினம் ஒரு கனவு
3. வகுப்பறைத் தூக்கங்கள்
4. தோழனுடன் வெற்றிக்கூட்டணி
5. உன்னைப் பார்த்த நிமிடங்கள்
6. முதல் புத்தகங்கள்
7. மனதின் ஆசை
8. களையெடுக்க வருவேன்
9. காலமே நில்
10. வெல்லும் அழகு
11. இது புதுமையோ

12. அதிசயமோ
13. கண் பேசும் வார்த்தைகள்
14. பிரிவு
15. விலகிய உலகம்
16. வழி உண்டோ
17. இன்னலின் இனிமை
18. திகட்டும் அமுதம்
19. தோல்வியும் பிடித்தது
20. நீ தந்த பரிசு
21. என் கனவுகள்
22. கொல்லும் மௌனம்
23. பிறந்தநாள்
24. மன்மதனின் பரிசு
25. பள்ளியறையில் பரிசு

26. மழைத்துளிகள்
27. பயணங்கள் முடியுமோ
28. உன் பரிசு
29. கானல் நீர்
30. உயிர் வாழும் இதயம்
31. வசியம்
32. மழலையின் முத்தம்
33. பயம் தான்
34. கல்லூரிப் பேருந்தில் ஒரு நாள்
35. உணர்ந்த தனிமை
36. விழுந்த குழிகள்
37. எளிமையான தெய்வங்கள்
38. உன்னுடனான நேரம்
39. நான் எனக்கு எழுதிய காதல் கவிதை

40. இயற்க்கை வேளாண்
41. புள்ளியால் மயங்கினேன்
42. எல்லையும் உண்டோ
43. வீழ்த்தும் கண்கள்
44. வெற்றி தான்
45. பொறாமை
46. தேர்வு என்னும் யுத்தம்
47. கட்டிய கோவில்
48. உயிர் ஓவியம்
49. போர்க்களம்
50. ஆசான்கள்
51. தாயின் கருவறை

எந்தன் கல்லூரி

ஆயிரம் கனவுகளுடன் வந்த மாணவர்களுள் நானும்
ஒருவன்

என் கல்லூரியைக் காண

தோற்றமோ எளிமை அனுபவமோ புதுமை

இதுவரை கற்றதில்லை இப்படி ஒரு சூழலில்

பாதையில்லா காடுகளும் நீர் மறைந்த ஓடைகளுமே

மதில் சுவர் எந்தன் கல்லூரிக்கு

நாற்புறமும் வாயில்கள் ; வாயில் வரும் இரு
பேருந்து ;

எளிமையான அரண்மனை எந்தன் விடுதி ;

மூன்று வேளையும் இரு சுவை உணவு ;

என் நண்பர்களுடன் இருக்கும் தருணம்

எந்தையும் தாயும் உடன் இருப்பதுபோல் உணர்வு

கவலைகளில்லா வாழ்க்கை

கரைகளில்லா கல்வி.

இருந்தும் ஒரு கவலை

மீண்டும் கிடைக்குமா இந்த சொர்க்கம்.....!!!

வேண்டுதலுடன் ஒரு மாணவன்.....!!!

முந்தினம் ஒரு கனவு

முந்தினம் ஒரு கனவு.....!!!

நிலவின் பெளர்ணமி ஒளியும்,

தென்றலின் இதமான வேகமும்,

பனிப்பொழிவின் மிதமான குளிரும்,

சுற்றி அணைக்க

நான் மட்டும் நிதான உறக்கத்தில்

யாரோ என் இதயக்கதவை தட்டியது போல் உணர்வு

எழுந்தேன்; பார்த்தேன்

சில படிகள் வாளை நோக்கி, என்னை அழைத்தன

நானும் ஏறினேன் ஏறினேன்

சிறிது தூரப் பயணம் ; ஓர் உலகத்தை அடைந்தேன்

நான் இறங்கிய இடத்தில்,

அழகான இயற்கைச் சூழல்,

சுத்தமான நீர் நிலைகள்,

மிதமான தென்றல் காற்று,

பாசமாய் வாழும் மக்கள்,

ஊழலற்ற தலைவன்,

ஆம் நான் இறங்கிய இடம் தான் “இந்தியா”

– பின்னொரு காலத்தில்.....!!!

திடுக்கிட்டு எழுந்தேன் உறக்கத்திலிருந்து.....!!!

வகுப்பறைத் தூக்கங்கள்

கவிதைச் சாரல் இனிமையாய் தூர

விரிவுரையாளரின் பாடங்கள் தென்றலாய் வீச

அட மழை பெய்கிறது எனது முகத்தில் –
தூக்கங்களாய்.....!!!

தோழனுடன் வெற்றிக்கூட்டணி

தேடலுடன் தொடங்கிய வாழ்வு

சிறுவயதில்

தேடாமல் கண்டெடுத்தேன்

நமது உறவை

எனக்காய் நீ இருக்க

உனக்காய் நானிருக்க

கவலைகளை கலங்க வைத்தோம்

தோல்விகளை தோற்க்க வைத்தோம்

நமது கூட்டணி வெற்றியாய் தொடர

வெற்றி தேவதை ஆசிர்வதிப்பாள்

வீர நடைபோடுவோம் ; இவ்வுலகின் வாசலில்
நண்பனே.....!!!

உன்னைப் பார்த்த நிமிடங்கள்

அழகிய மாலை நேரம்

தென்றல் வீசும் இயற்க்கையான இடம்

சிறு குழந்தைகளின் மழலை மொழி

இதன் நடுவில் தென்பட்டது உனது முகம்

உனது சிரிப்பைப் பார்த்தவுடன் விழுந்துவிட்டேன்

இன்னும் எழ முடியவில்லை - காதலில்.....!!!

முதல் புத்தகம்

என் வாழ்க்கை என்னும் நூலகத்தில்

நான் எடுத்த முதல் காதல் புத்தகம் – நீ

உன்னுடன் வாழ்ந்த நிமிடங்கள்

சிறுகதையாய் முடிந்தாலும்

உன் நினைவுகள் மட்டும்

தொடர்கதையாய் என் வாழ்வில்.....!!!

மனதின் ஆசை

நானும் உன்னைப் போல் பறக்க நினைக்கிறேன்

வண்ணத்துப்பூச்சியே !

வண்ணங்களுடன் அல்ல

வேதனைகள் இன்றி !!

களையெடுக்க வருவேன்

பாரதத் தாயே.....!

இதோ புறப்பட்டுவிட்டான் உனது மகன்....

களையெடுக்க.....!!

உன்மேல் படிந்துள்ள ஊழலைக் களையெடுக்க....

பிறந்தபோது தெரியவில்லை ஏன் பிறந்தேன் என்று

இன்று உணர்கிறேன் என் தேவதையின் மூலம்.....

உன் கொடிக்கு மரியாதை செய்யவே

என் கரங்கள் படைக்கப்பட்டன.....!

உன் கீதத்தை பாடவே

என் இதழ்கள் படைக்கப்பட்டன.....!

உனது கீதம் ஒலிக்கும் போது - அதை

நான் இசையாய் உணரவில்லை

என் உணர்ச்சியாய் உணர்கிறேன்.....!

என் உயிர் மீது ஆணை

உன் மேல் இருக்கும் களைகள் நீக்க நிச்சயம்
வருவேன்

உனது மகனாக.....!!!

காலமே நில்...

கடிகார முள்ளே சற்று நில்

உன்னிடம் ஒரு வேண்டுகல்

இறந்த காலத்தை மீண்டும் கொண்டு வா

என் பள்ளிவாழ்வை நான் அனுபவிக்க !!!

வெல்லும் அழகு

மனிதனின் இயற்கையில் ஒன்று

– கண் சிமிட்டல்

அதையும் வெல்கிறது

உனது அழகு.....!!!

இது புதுமையோ

பயணங்கள் என்றும் புதுமை தான்

வீடு முதல் பள்ளி வரை.....

நீ என்னருகில் இருந்தால்.....!!!

அதிசயமோ.....

அட்டே.....! என்ன ஒரு அதிசயம்

என் கண்களும் கவிதை படிக்கின்றனவே

உனது உருவில்.....!!!

கண் பேசும் வார்த்தைகள்

இலையுதிர் காலமாம் உன்னைக் கண்டது - உதிர்த்து

விட்டேன் என் காதலை உன் மேல்; நட்பாய்

தொடங்கிய பழக்கம் காதலில் முடியுமோ

என்றே தொடர்ந்தது - முடிந்தது ஒரு நாள் காதலில்;

எந்தையும் தாயும் ஒருங்கே கண்டது போல்

நானும் கவிஞனாம் இயற்கையினால் அல்ல

உன் கண்களின் ரசனையினால் பெண்ணே

ஒரு ஜோடி நாட்டியங்கள் கற்க முடியவில்லை
என்னால்

உன் கண்களுக்கு மட்டும் ஒரு கோடி

நாட்டியங்கள் கற்க எவ்வாறு முடிந்தது

உன் மௌன மொழிகளுடன் உன் கண் பேசும்

வார்த்தைகளை பாதி கற்றேன் !

மீதி கற்கும் முன்னரே உறங்கிவிட்டாய் -
கல்லறையில்

இறைவனிடம் வேண்டுகிறேன்

அடுத்த பிறவியிலாவது உன் கண் பேசும்

வார்த்தைகளை முழுமையாய் கற்க....!

உரிமையுடன் உன் கண்களின் ரசிகள்

பிரிவு....!

“பிரிவு”

இந்த வார்த்தையைத் தவிர அனைத்தும் பிரிகிறது

இந்த உலகில்

நம் உறவைப் போல்.....!

பிரிவும் நிரந்தரம் அல்ல, சில தினமே;

என்றாவது ஒரு நாள் உனை சந்திப்பேன்

உனது கணவனாக:

உனது காதலனாக;

உனது தோழனாக;

உனது உலகில் இளவரசியே....!!!

பிரிவுடன் உனது உயிர்

விலகிய உலகம்

உன்னை பார்த்த நாள் நினைவில்லையடி - எனக்கு
விழிகள் மோதியவுடன் உலகையே மறந்துவிட்டேன்
பின்பு எங்கே நாளும் கிழமையும்
நினைவிலிருக்கும்.....!!!

வழி உண்டோ....!

அடர்ந்த காடுகளில் சிக்கி இருந்தால்

கூட மீண்டிருப்பேன் - ஆனால்

உன் கூந்தலில் சிக்கி விட்டேன் - என்

ஆயுள் முழுவதும் மீள முடியாமல்...!!!

இன்னலின் இனிமை

நண்பர்களின் ஆரவாரம்

முதுகிலோ புத்தகச் சுமை

சுற்றிலும் பரபரப்பு

நான் மட்டும் உணர்ந்தேன்

தனிமையை....!

இனிமையை....!

காதலை.....!

உன் கண்களை கண்டபோது.....!!!

திகட்டும் அமுதம்

மலைத் தேனமுதும் பிடிக்கும்

எனக்கு

உன் பூ விதழ்கள்

என் இதழ்களில் மோதிய பின்

தேனமுதும் திகட்டுகிறதடி....!!!

தோல்வியும் பிடித்தது

திருவிழா ஒன்றில் உன்னை கண்டேன்

அழகிய கண்கள்;

மீன்களும் தோற்றது எனது பார்வைக்கு.....!

அழகிய கூந்தல்;

நயாகராவும் தோற்றது எனது கண்களுக்கு.....!

அழகிய கன்னம்;

ஆப்பிள்களும் தோற்றது எனது பார்வைக்கு.....!

அழகிய உதடு;

தேனமுதும் தோற்றது எனது கண்களுக்கு.....!

அழகிய தேகம்

பூக்களும் தோற்றது எனது பார்வைக்கு.....!

தாவணி கட்டிய தேவதையே

நானும் தோற்றுவிட்டேன் அக்கணமே உன்னில்.....!

இவண்

உனது ரசிகள்

நீ தந்த பரிசு

நீ எனக்காய் கொடுத்த பரிசை

உனக்காய் நானும் கொடுக்க நினைக்கிறேன்

ஆயினும் முடியவில்லை

இருப்பினும் நான் நிச்சயம் தருவேன்

அந்த பரிசை என்றாவது ஒரு நாள் – தேவதையே

காத்திரு என் பரிசுக்காக....!!!

என் கனவுகள்

என் வாழ்வில்

என்னால் எழுதப்பட்ட கதைகளையும்

என்னவளின் நினைவுகளையும்

என்றும் சுமக்கும் ஓர் அற்புதச் சுவடி.....!!!

கொல்லும் மௌனம்

மௌனம் பிடிக்கும் எனக்கு

எப்பொழுது தெரியுமா.....

நீ உறங்கும் வேளையில்;

நீ இறைவனை தொழும் வேளையில்;

நீ என் தோள் சாயும் வேளையில்;

அந்த மௌனமும் என்னை கொல்கின்றது

நீ உறங்கும் இந்தப் பொழுதுகளிலும்.....!!!

பிறந்தநாள்

உன்னை பார்த்த நாளையும் மறந்தேன்

உன்னிடம் பேசிய நாளையும் மறந்தேன்

இருப்பினும் ஒரு நாள் பதிந்தது என் நெஞ்சில்

உன் பிறந்தநாள் என் பிறந்தநாளாய்.....!!!

மன்மதனின் பரிசு

ரதியே,

உனக்கு என்ன பரிசு தருவதென்று தெரியவில்லை

நீயே கூறிவிடு.....!

நான் அறிவேன்

நீ என்னைத் தான் கேட்பாய் என்று.....!

உன் கரம் பற்றிய தினமே கொடுத்துவிட்டேன்

அந்த பரிசை.....!

இருப்பினும் உனக்காய் ஒன்று தர வேண்டும்,
இவ்வுலகில்

ஆதலால் என் மௌனத்தை தருகிறேன்

உனக்காக

ஆனந்துடன் ஏற்றுக்கொள்வாய் என்று.....!!!

பள்ளியறையில் பரிசு

ஒவ்வொரு பிறந்தநாளன்றும் உன் வாசல்

தேடி வரும்

என் வாழ்த்துச் செய்தி

இம்முறையும் வரும்

நீ உறங்கும் பள்ளியறை வாசலில்

என் கண்ணீர் துளிகளாய்.....!!!

மழைத்துளிகள்

அழகிய தென்றல் வீசும் நேரம்

மேகங்களும் நிறம் மாறும் தருணம்

பூக்களாய் விழுகிறது என்மேல்

“ மழைத்துளிகள் ”

பயணங்கள் முடியுமோ...!

மறக்கத்தான் நினைக்கிறேன்

உன்னை அல்ல

உன்னுடன் வாழ்ந்த நிமிடங்களை

மறக்கவே நினைத்தாலும்

நினைக்கவே துண்டுகிறது

என்னுள் இருக்கும் உன் இதயம்.....!

காதல் வலியில் நினைவுகளின் வழியில்
பயணிக்கிறேன்

எங்கேயும் என் இதயம் இருக்காது என்று.....!!

உன் பரிசு

என் முகத்தில் எப்பொழுதும் புன்னகை

– கற்றுத்தந்தவள் நீ

என்னுள் இருக்கும் உன் இதயத்தில் எப்பொழுதும்
கண்ணீர்

– விட்டுச்சென்றவள் நீ

கானல் நீர்

கானல் நீரை பார்த்ததில்லை என்றேன்

நீயே கானல் நீராய் மாறிவிட்டாய்

என் ஆசையை நிறைவேற்ற.....!!!

உயிர் வாழும் இதயம்

என் இதயம் இறந்து பல மாதங்கள் ஆகியும்

நான் உயிர் வாழ்கிறேன் – என்னுள்

இருக்கும் என்னவளின் இதயத்திற்காக.....!!!

வசியம்

வசிய மருந்துக்கு கூட சில தினங்கள் தான் சக்தி

உன் கண்களுக்கு மட்டும் என் வாழ்நாள்

முழுவதும் வசீகறிக்கும் சக்தி எப்படி வந்தது.....!!

மழலையின் முத்தம்

சொர்க்கத்தை ஆளும் இளவரசியே !

என் கன்னக்குழிகளில் ஈரம் பதிக்க

வந்தவள் நீயோ

ஒரு மழலையின் உருவில்.....!!!

பயம் தான்

பயம் என்னும் இருட்டுலகில் கிடந்தவனை

காதல் ஒளி கொடுத்து வீரனாக்கினாய்....!

மாவீரனாக்கினாய்.....!

பயம் அறியா காளையனாய் என்னை மாற்றி

இவ்வுலகின் வாசலில் விட்டுச் சென்றாய்.....!

பயம் அறியாமல் வாழ்ந்தேன் உன் வார்த்தைக்காக

மீண்டும் பயம் என்னை பற்றியது

உன் மறைவுக்கு பின்.....!!!

கல்லூரிப் பேருந்தில் ஒரு நாள்

எங்கள் பேருந்து ஒரு தங்கத்தேர்

உருவில் மட்டுமல்ல ஒட்டத்திலும்

மெல்லிசையும் தோற்றுவிடும்

எங்கள் பேருந்தின் ஆரவாரத்திற்கு....!

ஆடத்தெரியாதவனையும் ஆட வைக்கும்

- – நெடுங்சாலைகள்

வருகையை அறிவிக்க தேவையில்லை

● – ஒலிப்பான்கள்

சிறிது நேரப்பயணம் தான் நண்பர்களோடு

எங்கள் பேருந்தில்

விமானப் பயணமும் தோற்றுவிடும்

எங்கள் பேருந்தின் முன்

என் பிறவி முடியும் வரை கேட்பேன்

என் நண்பர்களுடனான பேருந்துப் பயணம்.....!!!

உணர்ந்த தனிமை

அடமழை போல் ஆரவாரம்

என்னை சுற்றிலும்

நான் மட்டும் தனிமையை உணர்ந்தேன்

நீ இன்றி

என் அன்பே.....!!!

விழுந்த குழிகள்

விழுந்துவிட்டேன் – தேவதையே

இன்னும் எழ முடியவில்லை

பள்ளத்தில் அல்ல உன்

கன்னக்குழிகளில்.....!!!

எளிமையான தெய்வங்கள்

எழிலும் எளிமையும் கொண்ட

இறைவனைப் பார்த்ததில்லை

இன்றோ ஆயிரம் தெய்வங்கள்

என் முன் - உழவர்களாக.....!!!

உன்னுடனான நேரம்

உன்னுடன் நடக்கும் நேரம் எனக்கு

பாலைவனமும் ரோஜாவனமானதடி.....!

உன்னுடன் பேசிக் கொண்டிருக்கும் நேரம் எனக்கு

சூறாவளியும் தென்றலாய்ப் போனதடி.....!

உன்னுடன் சண்டையிட்ட நேரம் எனக்கு

திங்களும் ஞாயிறு ஆனதடி.....!

உன்னுடன் பயணிக்கும் நேரம் எனக்கு

பேருந்தும் விமானமானதடி.....!

நீ என்னுடன் இல்லா நேரம் எனக்கு

கற்பூரமும் காற்றாய் போனதடி.....!!!

நான் எனக்கு எழுதிய காதல் கவிதை

நான் உன்னை காதலிக்கிறேன்:

இதை என்னவள் உன்னிடம் பலமுறை
சொல்லியிருக்கிறாள்

இருந்தும் நான் ஒரு முறை சொல்லிவிடுகிறேன்.....!

கலையழகனே; இயற்கைப்பிரியனே;

உன்னை அறிந்தவர் யார் இவ்வுலகில் – எனக்குமேல்;

உன் வெற்றியிலும் தோல்வியிலும்

பங்கு உண்டு – எனக்கு;

குழந்தை குணம் கொண்டவனே;

பொறுமையின் சிகரம் தொட்டவனே;

உன்னை என்னவளுக்கு விட்டுக்கொடுக்க

என் மனம் ஒப்பவில்லை;

என் அன்னை உன்னை ஈன்ற போது

இருந்த அழகு என்னை ஈர்க்கின்றது.....!

ஆதலால் தான் சொல்கிறேன் ; சொல்லிக்கொண்டு
இருக்கிறேன்

‘ நான் உன்னை காதலிக்கிறேன் ‘ என்று

இப்படிக்கு

உன் காதலன் “ நான் “

இயற்கை வேளாண்

தொய்வுற்ற உன்னை புதுப்பிக்க வந்தோம்

எம் அறிவையும் அறிவியலையும் கொண்டு

எந்தன் எண்ணங்கள் ஈடேற

புதுப்பித்தோம்; பசுமை புரட்சி கண்டோம்

ஆதலால் விவசாயத்தில் முதல் இடம்.....!

காளைகள் உழ வேண்டிய நிலத்தை

மனித எந்திரங்கள் உழுகின்றன.....

மரத்தளைகளும் இயற்கை உரங்களும்

இருந்த இடத்தில் யூரியாக்கள் உள்ளன.....

விளைவு மனித ஆயுள் குறைவு;

நில வளம் குறைவு;

இதுவா எம் அறிவியல் - வேண்டாம்

இயற்கை வேளாண் கடைபிடிப்போம்

நில வளத்தையும்

மனித வளத்தையும் காப்போம்.....!!!

புள்ளியால் மயங்கினேன்

என்னை மயக்கிய ரதியே

உன் அழகின் ரகசியம் என்னவோ....!

உன் இதழின் கீழ் இருக்கும்

மச்சம் தான் என என் விழித்திரை காட்டுகிறது.....!

இருக்கலாம்.....!

ஒரு கரும்புள்ளியை மையமாய்கொண்டு என்னை

சுற்றிய சூறாவளியே.....!

என் விழித்திரையின் உன் முகத்திரை

என்றும் கரையாமல்.....!!!

எல்லையும் உண்டோ...!

வானமே எல்லை.....

என் வாழ்வில்

அனுபவமோ அதிகாரமோ அல்ல.....!!!

வீழ்த்தும் கண்கள்

என்னை வெல்ல என்னவள்

பயன்படுத்திய மிகப்பெரிய ஆயுதம்

அவளது கண்கள்.....!!!

வெற்றி தான்

ஆய கலைகள் அறுபத்தி மூன்றாம்

சான்றோர் சொன்னது

அறுபத்தி மூன்று கலைகளைக் கற்றவனையும்

வென்றிடுவேன் நீ என்னோடு இருந்தால்.....!!!

பொறாமை

திங்களும் பொறாமை படுகிறது

எங்களை பார்த்து.....!

காரணம்,

ஈராறு திங்கள்கள் கடந்தும்

முதல் திங்கள், திங்களன்று இருந்த

அன்பும் பாசமும் குறையவில்லையே என்று.....!!!

தேர்வு என்னும் யுத்தம்

தோழனே விழித்தெழு,

கேள்விக் கணைளுடன் அழைக்கிறது -
பல்கலைக்கழகம்.....!

அறிவை கூர்மையாக்கி பேனாவால் தற்காத்து

முன்னேறு வெற்றியை நோக்கி முன்னேறு

தந்திரக் கணைகள் தாக்கினால் கலங்காதே

நிதானமாய் செயல்பட்டு பேனாவால் முன்னேறு

எதிர்நோக்கி வரும் பாணங்களை

பஞ்சாய் பறக்கவிடு உன் அறிவைக் கொண்டு

முடியாமல் போனால் மாவீரனாய் தாங்கு

அஸ்திரங்களின் அணிவகுப்பை உன் இதயத்தில்

மீண்டும் முன்னேறு அக்னிப் பிழம்பாய்

அஸ்திரங்களும் அச்சப்படும் உன் அறிவைத் தொட

ஒரு மாத போராட்டம் – பிறகு

வெற்றி என்பது உன் வாசம்

உனது வெற்றியை உலகமே அறியும்

கணைகளை தொடுத்த கழகத்தின் கைகளால்.....!!!

கட்டிய கோவில்

என் மனதில் கட்டினேன்

இராஜராஜனாலும் கட்ட முடியாத

ஒரு பிரம்மாண்ட கோவிலை;

ஷாஜகானாலும் கட்டமுடியாத

ஒரு தாஜ்மஹாலை;

நான் கட்டிய கோவிலின் கர்ப்பகிரகத்தை

அலங்கரிக்கும் தெய்வம் நீ.....!

நீ என் காதலை ஏற்றபோதே

நிகழ்ந்தது குடமுழுக்கு.....!

ஆனாலும்'

ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடக்கிறது

கோவில் திருப்பணிகள்

எனது வெற்றி தோல்விகளால்.....!

ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடக்கிறது

கோவிலின் குடமுழுக்கு

எனது பிறந்தநாளன்று.....!

என் கண்ணீர் என்னும் புனித ஜலத்தை

கொண்டு.....!!!

உயிர் ஓவியம்

ஆக்ரா நதிக்கரையில் ஒரு உயிர் ஓவியம்;

கட்டப்பட்டது கல்லரைக்காக இருக்கலாம்.....!

ஆனால்,

அதுவே கருவறை உலக காதலுக்கு.....!

இனம், மொழி, ஜாதி, மதம் அறியா

ஓர் உன்னதமே வீற்றிருக்கிறது கருவறையில்

அதுவே காதல்.....!!!

போர்க்களம்

அழகிய போர்க்களம் தான்

எங்களது பள்ளிப்பேருந்து

ஆரவாரமே எங்களின் சங்கநாதம்.....

அவளருகில் நின்ற என்னை

கண்களைக் கொண்டு கணைதொடுத்தாள்

அவளின் பாணங்கள் பட்டவுடன்

நெறுங்கியது எனது கவசங்கள்

அழகிய அந்த தோல்வியை ஏற்று

அவள் பாதத்தில் சமர்ப்பித்தேன்

என்னையும் என் காதலையும்.....

என் இதய இராஜ்ஜியத்தின்

என்றும் ஆளும் சக்ரவர்த்தினியாய் அமரவைத்தேன் -
அவளை !!!

ஆசான்கள்

அவணியில் அவதரித்த தினம் தொற்று

ஆசாங்கள் பலரை சந்தித்திருக்கிறேன்- அவர்களுள்
சிலரை குறிப்பிடுகிறேன் !

பாலும் தேனும் உடன் தன் இரத்தத்தையும் ஊட்டி

வாழ்வின் நெறிகளை கற்பித்து என்றும் முன் நிற்கும்
ஓர் ஆசான்

- எனது அன்னை.....!

நல்லறிவையும் வீரத்தையும் என்னுள் புகட்டி

என் வாழ்வனைத்தும் உடன் நடந்துவரும் ஓர்
ஆசான்

– எனது தந்தை.....!

பாசத்தின் திருவுருவாய் வாழ்வனைத்தும் உடன் வந்து

விளையாட்டாய் எனை நிந்திக்கும் ஓர் ஆசான்

– எனது தங்கை.....!

நட்பின் இலக்கணத்தை அறியவைத்து என்

வெற்றி தோல்விகளில் பங்கு பெற்று

என்றும் என்னுள் இருந்தும் பல தருணம் உடன்
இல்லா சில ஆசான்கள்

– எனது மித்திரர்கள்.....!

கல்வியே குறைவற்ற செல்வம் அச்செல்வத்தை

எனதாக்கி இவ்வுலகில் என்னையும் மனிதனாய்
மாற்றியது பல ஆசான்கள்

– எனது குருமார்கள்.....!

காதலின் இலக்கணம் உணரவைத்து

உடன் இல்லாவிடினும் என்றும் என் நினைவில்
வாழும் ஓர் ஆசான்

– என் இனியவள்.....!

என் வாழ்வின் வெற்றிகள் அனைத்தும்

சமர்ப்பிக்கிறேன் என் வாழ்வின்
ஆசான்களுக்கு.....!!!

தாயின் கருவறை

உலகில் எவராலும் கட்டமுடியா ஓர் ஆலயம்;

அதில் ஜனித்த ஒவ்வொரு உயிரும் உன்னதமே....

தசைகளால் பீடம் அமைத்து

இரத்தத்தால் அபிசேகம் நடக்கிறது அந்த

கருவறையில்.....

உள்ளிருக்கும் உயிரைக்காக்க

ஒரு கொடி - தொப்புள் கொடி

பிறந்த எந்த உயிரும் திரும்ப

அடைய முடியா ஓர் அற்புத ஸ்தனம்.....

– தாயின் கருவறை !!!